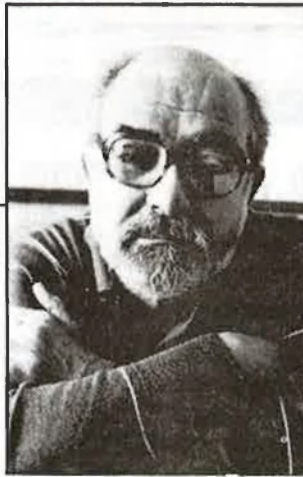

OTAN, d'eixida, no

El senyor Moràn és partidari de mantenir-se en l'aliança política de l'OTAN, però d'eixir-se'n de la militar; el senyor Castellanos és partidari d'abandonar l'OTAN i passar a la «neutralitat activa»; el senyor Guerra voldria que no s'hagués entrat en l'OTAN tan apressadament com es va fer, i, així, diu, tindria més sentit el referèndum promès pel PSOE. Perquè, explica el vice-president del govern espanyol, eixir-se'n és molt difícil. Per la seua banda, el president del mateix govern diu que s'ha de tenir en compte l'equilibri entre blocs, que podria patir si treien el pes espanyol del plat occidental de la balança. I després, encara, hi ha el senyor Ramón Tamames, amb els comitès creats per ell i un grup d'amics i coneguts, que demanen un referèndum immediat i clar. Es veu que confien a guanyar-lo.

A l'altra vora política, en canvi, el senyor Fraga i els seus aliats «populars» —inclòs el senyor Alzaga— creuen que cal arxivar el projecte de referèndum. Sembla que no els fa gràcia haver d'anar a votar per a traure les castanyes del foc al PSOE. I es comprén, perquè si hi ha vota-

ció, ¿com pot la dreta abstenir-se? ¡Si, almenys, es pogués saber quins són els vots de la dreta i quins els de l'esquerra! Però, una vegada dins de les urnes, tots els vots són del mateix color. Com els gats, de nit.

L'espectacle és grotesc, però també dramàtic. Perquè, efectivament, guanyarà el referèndum una fórmula de persistència en la situació actual. I d'aquesta situació, sense cap altra elecció, es passarà a tot allò que és inevitable, com, per exemple, la nuclearització del territori de l'estat, per més acords municipals en contra que hi haja. El senyor Guerra ja ho va explicar, en unes declaracions a *Interviú*. Després d'aclarir que ell hauria estat partidari de no entrar-hi, afegia: «tampoc no sóc tan còndid com per a entrar en la demagògia d'alguns, que somnien cada dia que tenen una bomba atòmica damunt del cap si som en l'OTAN, i que la

bomba s'esvaeix si no hi som». *Ergo...*

El «referèndum» particular del PSOE, que es manifesta en les assemblees locals i comarcals, dona resultats contraris a l'OTAN. No era el que n'esperaven els dirigents, i aquest resultat advers no deixa de representar per a ells un bon inconvenient, perquè, a la fi, serà el govern qui s'haurà de pronunciar, i haurà de fer-ho en l'únic sentit que li és possible. És a dir, contra els qui volen eixir de l'Aliança Atlàntica.

De tota manera, la campanya per al referèndum no hauria de ser massa diferent de la que van fer per a protestar per l'ingrés. És qüestió de canviar-hi una sola paraula, poca cosa al capdavant. En efecte, si aleshores deien «OTAN, d'entrada, no», ara n'hi ha prou que diguen: «OTAN, d'eixida, no».

Potser, fins i tot, la gent votarà sense adonar-se del canvi. I si se n'adona, tant s'hi val: ¿no havíem quedat que del que es tractava era, precisament, de «canviar»? Doncs, ací tenim el canvi, tot en una peça i sense gran esforç d'imaginació. «OTAN, d'entrada, no, i d'eixida, tampoc».

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

1r. cognom 2n
 Nom Domicili
 Població D. P. Tel. part.
 Lloc de naixement Any de naixement
 Professió Lloc de treball
 Sa subscriu al setmanari EL TEMPS per un any per la quantitat de:
 5.850 pessetas 10.500 pessetas (Europa) Firma
 Pagará: semestralment anualment

Forma de pagament: Dom. bancària Taló bancari Gir postal.
 En el cas corresponent ompliu, al darré, la domiciliació bancària

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A. Avenguda del Baró de Càrcer, 40, 1a. València-1

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingits senyors:
 Caixa o banc Agència
 Carrer Ciutat
 Els pregue que als rebuts que a nom de
 Domicili Població
 presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A., per un total de ptes.
 a pagar en terminis anualment per la quantitat de ptes. siguen
 pagats amb càrrec al compte corrent núm.
 a la llibreta d'estalvis
 de de 198
Firma